

[Aksel Larsen.]

Sagen i Finanslovdebatten og har heller ikke benyttet Lejligheden i Dag til at omtale Sagen. Om han vil omtale den; naar han faar Ordet igen, hvis han da faar Ordet igen, ja, det ved jeg naturligvis ikke, men saa meget mere Grund er der til, synes jeg, at vi andre gør opmærksom paa det. Jeg tror, min Opfattelse er rigtig, at det ikke alene ikke vil være gavnligt, men at det vil være yderst skadeligt for det danske Erhvervsliv i den nuværende Situation, om man gav sig til at manipulere med Kronen, og jeg tror heller ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at Flertallet af det danske Folk vil være Modstandere af noget saadant. Saa meget mere Grund har jeg til at hævde det Synspunkt, at det bør Regeringen ikke have Lov til at gøre paa egen Haand.

Endelig kan man vel fastslaa, at er der Vanskeligheder — og det er der, det bestrider ingen —, hvad angaar vore Handelsforhold med Udlandet, Priserne o. s. v., saa maa det vel være den nuværende Regerings Sag at beskæftige sig med dem, føre de fornødne Forhandlinger og se at naa til gode Resultater. I saa Henseende har vi i hvert Fald hidtil mærket meget lidt til Initiativ og Foretagsomhed fra Regerings Side, men meget mere Iver med Hensyn til at fortælle — efter min Opfattelse mere eller mindre korrekt — om, hvad der skete under Samlingsregeringen, og at fremstille Englands-overenskomsten i et noget skævt Lys. I Stedet for at bestræbe sig med at spille saa mange Ord og saa meget Tryksværte paa den Slags skulde Regeringen beskæftige sig med de Opgaver, som er Regeringens, hvis den vil have Lov til at blive siddende, og saa se at faa nogle gode Resultater frem. Hvis Regeringen faar gode Resultater frem af saadant Arbejde, ja, saa tjener det jo Regeringen til Ære, og det vil blive dens Parti til uhyre politisk Gavn i Fremtiden, saa der er ingen Grund til at tøve. Faar den daarlige Resultater, maa den til Gengæld paatage sig Ansvaret.

Men Regeringen har nu siddet i tre Maaneder og kan ikke blive ved at leve højt af at paastaa, at alt, hvad der kan kritiseres i dette Land, er noget, man kan skyde i Skoene paa dem, der sad i Regeringen i Sommer. Den nuværende Regering kan ikke være janfri i saa Henseende. Vi maa bede Regeringen holde op med den efter min Mening upassende og letfærdige Agitation imod den foregaaende Regering og i hvert Fald sørge for selv at bestille noget. Vi befinder os i den barokke Situation, at vi af Arbejdsstof her i Tinget, saa vidt jeg

husker, i Øjeblikket ikke har andet end et Lovforslag om Radioudstraaling og et Lovforslag om et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad. Skulde jeg have glemt et eller andet lille Lovforslag, som ogsaa ligger i Udvalg, beder jeg om Undskyldning, men meget mere er der vist ikke. Det er saaledes ikke noget stort Arbejdsstof, der ligger paa Rigsdagens Bord, og det forekommer mig ikke at være noget stort Initiativ, der hidtil har været udvist fra Regeringen.

En saadan Tilstand tyder ikke paa, at Regeringen selv føler sig særlig egnet til at løse de store Opgaver, der maatte være at løse i den Situation, Danmark befinder sig i, og derfor maa det være berettiget at benytte denne Lejlighed til at sige til Regeringen: Tag og driv lidt mindre Agitation, holdt lidt færre Taler i Jylland og andre Steder, og vis os, at I kan bestille noget! Og hvis I ikke kan bestille noget, saa vig Pladsen for dem, der er i Stand til det!

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vil jeg gerne sige, at der skal ikke opstaa nogen Uenighed mellem ham og os om, at det Problem, vi drøfter her som en Udløber af Forespørgselen, er et Problem for hele Samfundet, maaske vigtigere for Industrien, Handelen og Haandværket end for selve Landbruget. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at man jo aldeles ikke, naar man taler om Priserne, taler om den Støtte, der ydes de engelske Landmænd, men det er i øvrigt ogsaa et Spørgsmaal, der for saa vidt ligger helt uden for den Drøftelse, der har været nogen Grund til at føre. Det, der har været Spørgsmaal om, er de Priser paa Landbrugsvarerne, som England maatte betale Dominions, først og fremmest Kanada og New Zealand, og dør er Forholdet dette — det vil jeg ogsaa gerne understrege, for at der ingen Misforstaaelse skal være —, at de Tilskud, som Storbritannien har givet til Dominions, er regnet med paa en saadan Maade, at de ikke kom til at virke i vor Disfavør, hvorimod de Tilskud, som Dominions selv giver til deres Landmænd, naturligvis i en vis Forstand virker i vor Disfavør. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han kan sige, hvorledes vi skulde klare dette Problem.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg kun sige, at jeg tror virkelig aldrig jeg har hævdet, at Kroneaftalen i 1933 skulde være imod et Flertal paa Rigsdagen. Jeg hævdede netop imod, hvad den daværende Statsminister sagde, at der var en Aftale om Kronen med i Kanslergadesfor-